

ГЛАВА 7.

П. Допроствено ли е да сѣдимъ други-тѣ?

О. Не сѣдѣте, да не бѣдете сѣдени; Защото съ каквѣто сѣдобѣ сѣдите, съ таквѣзъ ще вы сѣдѣтъ: и съ каквѣто мѣрѣ мѣрите, ще вы ся вѣзмѣри. (Ст. 1, 2.)

П. Защо е забранено да сѣдимъ други-тѣ?

О. Защото да сѣди принадлежи на Бога. Той самъ познава сѣрдца-та на чловѣцы-тѣ, и за това той самъ може право да гы сѣди. Наша-та работа е да обычаемы други-тѣ и да имъ помагаемы, а не да гы сѣдимъ.

П. За кои ся относятъ тѣя думы Иисусовы?

О. Тѣ не ся относятся за онѣзи, които сѣ опрѣдѣлени отъ гражданскѣ-тѣ власть да сѣдѣтъ обвинены-тѣ, но за онѣзи, които безъ нужды сѣдѣтъ други-тѣ.

П. Какъ ще сѣди насъ Господь?

О. Както ный сѣдимъ други-тѣ. Ако ни е по пріятно да оправдаваемы други-тѣ неже да гы осѣждаваемы, да гы извиняваемы неже да гы обвиняваемы, и да крьемъ недостатоцы-тѣ имъ неже да гы обнародваемы, то Богъ ще покаже подобно милосердіе къмъ насъ. Но ако напротивъ обычаемы да намираемы винъ у друты-тѣ, да увеличаваемы погрѣшкы-тѣ имъ и строго да гы осѣждаваемы, то Богъ ще сѣди и насъ безъ милость.

П. По коѣхъ другѣхъ причинѣхъ не бѣва да сѣдимъ други-тѣ?